

Operatie geslaagd

Verhaal geschreven op: 07-10-2015

Vanmorgen ging de wekker erg vroeg, zodat Evy en ik op tijd in het ziekenhuis in Boxmeer zouden zijn. Om 7:05 uur liepen we de afdeling B2, waar ik me moest melden, op. We mochten even plaatsnemen in de 'lounge', oftewel, gewoon een soort wachtkamer, met stoelen, tafels en een houten bank met door de Raboank gesponsorde kussentjes...

Na enkele minuten werd ik geroepen en werden we naar een eenpersoonskamer gebracht. Bloeddruk werd gemeten, temperatuur werd gemeten; allemaal in orde. Ik vroeg hoe 't precies zat met de stootkuur prednison die ik zou krijgen; omdat ik dagelijks prednison slik, schijnt mijn bijnier anders te werken en dat heeft dan weer invloed op 't stresshormoon dat weer van belang is voor de narcose o.i.d. Ik had in ieder geval begrepen dat ik een stootkuur prednison zou krijgen.

Daar bleek niet zo gek veel van in 't systeem te staan. Dus e.e.a. werd uitgezocht. Ondertussen mocht ik mij uitkleden en een mooi sexie operatieschort aantrekken...

Daarna werd ik naar de verkoeverkamer gereden en daar hoorde ik meer over de stootkuur prednison; ik zou op dat tijdstip via infuus een dosis krijgen, dan vanmiddag nog een keer en morgenochtend nog een keer via infuus. Met andere woorden; ik mocht dus een nachtje blijven. Ik heb gelijk maar gevraagd of dat niet anders kan; ik wilde vanmiddag graag naar huis. En Evy vanzelfsprekend ook!

Gelukkig was dat mogelijk; ik moet nu morgen de dubbele dosis van een standaard dag neen (15 mg in plaats van 7.5 mg dus) en dan is 't klaar. (rond 16:00 uur heb ik nog een dosis via het infuus gehad)

Ik werd daarna de operatiekamer ingereden en de arts stond al klaar; met hem de plek in kaart gebracht (met watervaste stift). Ik wees twee plekke aan; de arts gaf aan dat hij het vermoeden heeft dat het dezelfde zenuw betreft... Hij is de specialist; ik vertrouw 'm... Daarna kreeg ik slaapmiddel in het infuus. Dat prikte wat in mijn arm, maar daar weet ik verder niet gek veel meer van; ik was snel buiten westen!

Op de verkoeverkamer werd ik weer wakker; de arts kwam nog even langs; hij gaf aan dat het nogal "verlittkend" was allemaal. Dus moeilijk te zien. Hij gaf aan dat hij een zenuw gevonden heeft en verwijderd heeft; maar hij kon niet garanderen dat het de juiste zenuw betreft... Afwachten dus. Maar ik heb goede hoop. Op dit moment heb ik veel last van mijn buikwand i.v.m. de incisie, naar daar tussendoor voel ik geen pijn die ik afgelopen maanden had. Dus dat stemt me hoopvol!

De arts heeft overigens een incisie gemaakt precies op het litteken van de transplantatie. Dus ik houd er geen extra fysieke kenmerken aan over! :-)

Teruggebracht op de kamer begon 't lange wachten. Evy had een boek meegenomen, ik heb veel geslapen of in ieder geval mijn ogen dicht gehad. Om 16:00 uur kwam de verpleegkundige dus nog een injectie prednison geven in het infuus en even later werd het infuus afgelkoppeld. Daarna mocht ik mij weer aankleden en mochten we naar huis!

Over 6 weken moet ik op de poli komen bij de arts; maar ik ga er vanuit dat verder alles goed is!